

για

για, σύνδ. διαζευκτ. [<τουρκ. ya], ή: «για σταφύλι θα φας για καρπούζι || για ο ένας θα 'ρθει για ο άλλος». (Λαϊκό τραγούδι: ντέρτι μεράκι, πικρό φαρμάκι πίνω για σένα, μα σ' αγαπώ, φονιάς θα γίνω, μα δε σ' αφήνω, **για** θα σε πάρω, για θα χαθώ // δεν μπορώ να καταλάβω Τούρκα είσαι **για** Ρωμιά, για Εγκλέζα, για Φραντζέζα κι έχεις τόσην ομορφιά).

- ξετσιπωμένα μούτρα, για πουτάνα για άρχοντας, βλ. λ. [μούτρο](#).

- ο κοντός, για ψωλή για φωνή, βλ. λ. [κοντός](#).

- όπου χτυπάει καμπάνα, για πούστης για πουτάνα, βλ. λ. [καμπάνα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας